

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA LIIDU AVALIKU TEENISTUSE KOHTU OTSUS (teine koda)

18. september 2012*

Avalik teenistus — Avalik konkurss — Kirjalikel katsetel saadud tulemuste põhjal suulisele katsele mittelubamine — Uuesti läbivaatamise taotlus — Kandidaatide erioigus tutvuda teatava neid puudutava teabega — Ese ja ulatus — Oigus tutvuda parandatud kirjalike töödega — Puudumine

Kohtuasjas F-96/09,

mille ese on EÜ artikli 236 ja EA artikli 152 alusel esitatud hagi,

Eva Cuallado Martorell, elukoht Augsburg (Saksamaa), esindaja: advokaat Díez Lorenzo,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: B. Eggers ja J. Baquero Cruz,

kostja,

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees M. I. Rofes i Pujol (ettekandja), kohtunikud I. Boruta ja K. Bradley,

kohtusekretär: W. Hakenberg,

arvestades kirjalikku menetlust,

võttes arvesse kodukorra artikli 48 lõiget 2,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Avaliku Teenistuse Kohtu kantseleisse 26. märtsil 2010 saabunud hagiavaldusega esitas E. Cuallado Martorell käesoleva hagi, millega ta taotleb sisuliselt, et tühistataks esiteks Euroopa Personalivaliku Ameti (edaspidi „EPSO”) korraldatud konkursi EPSO/AD/130/08 komisjoni otsus mitte lubada teda suulisele katsele ning teiseks otsused, millega keelduti talle edastamast tema parandatud kirjalikke töid ja nende tööde individuaalset hindamislehte.

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Õiguslik raamistik

- 2 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad”) artikkel 91a sätestab:

„Mis tahes kaebused valdkondade kohta, mille suhtes on kohaldatud artikli 2 lõiget 2, esitatakse selle institutsiooni kohta, kelle haldusalasse ametisse nimetav volitatud asutus või ametiisik kuulub.”

- 3 Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni, kohtu, kontrollikoja, majandus- ja sotsiaalkomitee, regioonide komitee ja Euroopa ombudsmani 25. juuli 2002. aasta otsuse 2002/620/EÜ Euroopa ühenduste personalivaliku ameti asutamise kohta (EÜT L 197, lk 53; ELT eriväljaanne 01/04, lk 46) artiklis 2 on ette nähtud:

„1. [EPSO] täidab käesolevale otsusele allkirjutanud institutsioonide ametisse nimetavate asutuste personalivaliku volitusi vastavalt personalieeskirjade artikli 30 esimesele [lõigule] ja III lisale. [...]”

- 4 EPSO asutamist käsitleva otsuse 2002/620 artiklis 4 on sätestatud:

„Personalieeskirjade artikli 91[a] kohaselt esitatakse nõuded ja kaebused käesoleva otsuse artikli 2 lõigete 1 ja 2 alusel antud volituste kasutamise kohta [EPSO-le]. Võimalikud apellatsioonid kõnealustes valdkondades esitatakse [Euroopa K]omisjonile.”

- 5 Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni peasekretäride ja Euroopa Kohtu kohtusekretäri ning kontrollikoja, majandus- ja sotsiaalkomitee ning regioonide komitee peasekretäride ja Euroopa ombudsmani esindaja 25. juuli 2002. aasta otsuse 2002/621/EÜ Euroopa ühenduste personalivaliku ameti organisatsiooni ja tegevuse kohta (EÜT L 197, lk 56; ELT eriväljaanne 01/04, lk 48) artikkel 4 näeb ette:

„1. [EPSO] juhataja täidab ametisse nimetavale asutusele personalieeskirjade artikli 90 kohaselt antud volitusi ameti ülesannetega seotud kõigi nõuete või kaebuste suhtes.

[...]”

- 6 EPSO avaldas 22. mail 2008 Euroopa Liidu Teatajas (ELT C 125 A, hispaaniakeelne väljaanne, lk 1) teate avaliku konkursi EPSO/AD/130/08 korraldamise kohta (edaspidi „konkursiteade”) selleks, et koostada hispaania keelt kõnelevate palgaastmega AD 7 jurist-lingvistide reservnimekiri vabade ametikohtade täitmiseks Euroopa Liidu institutsioonides, eelkõige Euroopa Liidu Kohtus, Euroopa Parlamendis ja Euroopa Liidu Nõukogus.

- 7 Kandidaadid pidid registreerimisel avalikule konkursile EPSO/AD/130/08 (edaspidi „konkurss”) valima kahe haru vahel: „Euroopa Kohus”, mille puhul oli edukate kandidaatide arv piiratud 25-ga, ja „parlament/nõukogu”, mille puhul oli edukate kandidaatide arv piiratud 14-ga.

- 8 Konkursiteate A-jaotise I osas „Ametiülesannete laad” oli sätestatud:

„Haru „Euroopa Kohus” [...]	„Haru „parlament/nõukogu” Õigusloomega seotud menetluse jälgimine ning juba hispaania keelde tõlgitud ja toimetatud õigusaktide võrdlemine teksti muude keeleversioonidega ning nende keelelise ja juriidilise vastavuse kontroll; koostamise kvaliteedi ja normitehnika põhimõtete järgimise kontroll. Aeg-ajalt lühikeste juriidiliste tekstide tõlkimine, eelkõige inglise või prantsuse keelest.”
--------------------------------	---

- 9 Konkursiteate A-jaotise II osa käsitles konkursile lubamise tingimusi. Selle punktis 1 oli vajaliku kvalifikatsiooni ja nõutavate diplomite osas sätestatud:

„Kandidaatidel peab olema haridustase, mis vastab ülikooliõpingute täielikule tsüklile, mille lõpul omandatakse diplom neli või enam aastat kestnud õpingute kohta Hispaania õiguse alal [...]”

- 10 Konkursiteate A-jaotise II osa punktis 2 oli keeleoskuse osas ette nähtud:

„Haru „Euroopa Kohus”: [...]	„Haru „parlament/nõukogu”: a) laitmatu hispaania keele oskus (1. keel); b) väga hea inglise või prantsuse keele oskus (2. keel); c) väga hea saksa, inglise või prantsuse keele oskus (3. keel), kusjuures see keel peab kindlasti olema mõni muu keel kui 2. keel; d) vabatahtlikeks katseteks (4. keel) ühe järgmise keele oskus (mis peab kindlasti olema mõni muu keel kui 2. ja 3. keel): [bulgaaria, tšehhi, taani, saksa, eesti, kreeka, inglise, prantsuse, iiri, itaalia, läti, leedu, ungari, malta, hollandi, poola, portugali, rumeenia, sloveenia, soome või rootsi].
---------------------------------	--

[...]

Kandidaadid peavad elektroonilise registreerimise vormis [...] ja kandideerimisdokumendis [...] täpsustama, millised keeled nad erinevateks katseteks valivad. Seda valikut ei saa pärast registreerimiskuupäeva enam muuta [...]”

11 Konkursiteate B-jaotises, mis käsitles konkursi läbiviimist, oli eelkõige nähtud ette:

„3. Kohustuslikud kirjalikud katsed. Hindamine

„Haru „Euroopa Kohus“ [...]	„Haru „parlament/nõukogu“ a. Niisuguse hispaaniakeelse juriidilise teksti parandamine, milles on grammatika-, süntaksi- ja stiilivigu ning juriidiliselt vääri väljendeid. Selle katsega kontrollitakse, kas kandidaat valdab laimmatult 1. keelt ja kui hästi ta ennast õigusvaldkonnas väljendab. Katse eest võidakse anda 0–40 punkti (nõutav miinimum: 20 punkti). Katse kestus: kaks ja pool tundi b. Kandidaadi valikul kas inglise või prantsuse keeles (2. keel) koostatud juriidilise teksti tõlkimine hispaania keelde (1. keel) ilma sõnaraamatuta. Katse eest võidakse anda 0–40 punkti (nõutav miinimum: 20 punkti). Katse kestus: kaks ja pool tundi Katse b parandatakse ära üksnes siis, kui kandidaat sai katse a eest nõutava miinimumarvu punkte. c. Saksa, inglise või prantsuse keeles (3. keel, mis peab kindlasti olema mõni muu keel kui katsetes b) koostatud juriidilise teksti tõlkimine hispaania keelde (1. keel) ilma sõnaraamatuta. Katse eest võidakse anda 0–40 punkti (nõutav miinimum: 20 punkti). Katse kestus: kaks ja pool tundi Katse c parandatakse ära üksnes siis, kui kandidaat sai katsete a ja b eest nõutava miinimumarvu punkte.
--------------------------------	--

4. Kohustuslik suuline katse. Hindamine

Kandidaadid, kes said kohustuslike kirjalike katsete eest nõutava miinimumarvu punkte, lubatakse suulisele katsele.

Vestlus konkursikomisjoniga saksa, inglise või prantsuse keeles (5. keel), mis võimaldab hinnata järgmist:

- kandidaadi üldised ja juriidilised teadmised, kusjuures konkursikomisjon võib siin arvesse võtta ka muude keelte oskust peale nende, mida kasutati kirjalikel katsetel; õiguslikke teadmisi kontrollitakse hispaania keeles;
- suutlikkus juhtida koosolekut (haru „parlament/nõukogu”);
- kandidaatide motiveeritus ja nende võime kohaneda tööga Euroopa Liidu avalikus teenistuses, st multikultuurset keskkonnas; vajadusel võib esitada hispaania keeles täiendavaid küsimusi.

Selle katse eest võidakse anda 0-100 punkti (nõutav miinimum: 50).

5. Vabatahtlik katse

„Haru „Euroopa Kohus“ [...]	„Haru „parlament/nõukogu“ Vabatahtlik katse peab võimaldama kandidaatidel näidata oma erinevate keelte oskust. Nendel katsetel saadud tulemused ei mõjuta reservnimekirja koostamist ei selle koosseisu ega järjekorra osas, kuid need võimaldavad institutsioonidel kasutada reservnimekirja töölevõtmiste ajal kõikidest asjaoludest teadlikuna. Vastavalt kandidaadi valikule ühes A-jaotise II osa punkti 2 alapunktis d nimetatud keeles (4. keel) koostatud juriidilise teksti tõlkimine hispaania keelde (1. keel) ilma sõnaraamatuta. Selle katse eest võidakse anda 0-20 punkti. Katse kestus: üks tund See katse võib toimuda samaaegselt kohustuslike katsetega. See parandatakse siiski ära üksnes reservnimekirja kantud kandidaatide puhul.”
--------------------------------	---

- 12 Konkursiteate D-jaotise punktis 4 on kandidaatide õiguse osas tutvuda neid puudutava teabega sätestatud:

„Valikumenetluste raames on kandidaatidel eriõigus tutvuda tagapool kirjeldatud tingimustel neid otseselt ja isiklikult puudutava teabega. Et kandidaatidel on see õigus, võib EPSO anda kandidaadile, kes esitab vastava taotluse, täiendavat teavet tema konkursil osalemise kohta. Teabetaotlused tuleb saata kirjalikult EPSO-le ühe kuu jooksul alates konkursil saadud tulemuste teatamisest. EPSO vastab ühe kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest. Taotlusi käsitletakse, pidades silmas, et konkursikomisjoni menetlus on vastavalt [personalieeskirjade III lisa artiklile 6] konfidentsiaalne, ja järgides nõudeid, mis näevad ette füüsiliste isikute kaitse nende isikuandmete töötlemisel. Näiteid teabest, mida võib anda, on toodud kandideerimisjuhendi III jaotise punktis 3.”

- 13 Konkursiteadet täiendas lisa, milles käsitleti uuesti läbivaatamise taotlusi, vaidlustamismenetlusi ja Euroopa ombudsmanile esitatavaid kaebusi. Selles lisas oli ette nähtud, et konkursi kõikides etappides võivad kandidaadid, kes leiavad, et mõne otsusega kahjustati nende huve, kasutada järgmisi õiguskaitsevahendeid:

„Uuesti läbivaatamise taotlus

Esitada 20 kalendripäeva jooksul alates kuupäevast, mil elektrooniliselt saadeti [EPSO] kiri, millega otsusest teatatakse, uuesti läbivaatamise taotlus põhjendatud kirja vormis järgmisele aadressile:

[...]

EPSO edastab selle konkursikomisjoni esimehele, kui see kuulub viimase pädevusse, ning kandidaadile saadetakse nii kiiresti kui võimalik vastus.

— Vaidlustamismenetlused

— Kas esitada hagi

Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtule

[...]

Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 236 ja [...] personalieeskirjade artikli 91 alusel

— või esitada [...] personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebus, mis tuleb saata järgmisel aadressil:

[EPSO]

[...]

[Personalieeskirjades] nende kahe menetlusliigi algatamiseks ette nähtud tähtaegu [...] hakatakse arvestama alates isiku huve kahjustava otsuse teatavakstegemisest.

Kandidaatide tähelepanu juhitakse asjaolule, et ametisse nimetaval asutusel [...] ei ole õigust muuta konkursikomisjoni otsuseid. Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale kontrollib [...] kohus konkursikomisjonide ulatuslikku kaalutusõigust üksnes valikumenetluse normide ilmse rikkumise korral.”

14 EPSO veebilehel avaldatud kandideerimisjuhendi (edaspidi „kandideerimisjuhend”) III jaotise punktis 3 oli sätestatud:

„[...]

b. Kandidaadid, kes ei sooritanud kirjalikku (kirjalikke)/praktilist (praktilisi) katset (katseid) ja/või keda ei ole suulisele katsele kutsutute hulgas, võivad paluda edastada oma tööd ning konkursikomisjoni koostatud tööde individuaalse hindamislehe. Taotlus selleks tuleb esitada ühe kuu jooksul alates kuupäevast, mil saadeti kiri, millega kandidaadile teatati, et tema osalemine konkursil on lõppenud.

[...]”

15 Menetluse osas Avaliku Teenistuse Kohtus ja konkreetselt tasuta õigusabi osas, mida võidakse anda, on Avaliku Teenistuse Kohtu kodukorra artikli 97 lõikes 4 sätestatud:

„Tasuta õigusabi taotluse esitamisega peatub hagiavalduse esitamise tähtaeg kuni selle taotluse üle otsustava määruse kättetoimetamiseni või lõike 3 teises lõigus sätestatud juhtudel isikut esindava advokaadi nimetamise määruse kättetoimetamiseni.”

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

16 Hageja kandideeris konkursil. Ta valis haru „parlament/nõukogu” ning ta kutsuti kohustuslikele kirjalikele katsetele, mis toimusid 28. novembril 2008 Madridis (Hispaania).

17 EPSO teatas hagejale konkursikomisjoni esimehe nimel saadetud 14. mai 2009. aasta kirjaga tulemused, mis hageja oli saanud kohustuslikel kirjalikel katsetel a ja b ning mis olid vastavalt 28/40 ja 19/40, ning informeeris teda, et selle viimase tulemuse tõttu, mis oli alla nõutava miinimumi 20/40, ei olnud konkursikomisjon tema kohustusliku kirjaliku katse c raames tehtud tööd ära parandanud.

18 Hageja saatis 14. mail 2009 EPSO-le e-kirja, milles palus teavet oma kirjaliku töö b hindamise kohta. Kuna tal puudus nõutavast miinimumist 20 ainult üks punkt, soovis ta veenduda, et ei olnud tehtud arvutusviga. Selleks palus ta endale edastada oma kirjaliku töö b koos paranduste ja talle pandud hindega.

19 Hageja esitas 27. mail 2009 oma kirjaliku töö b uuesti läbivaatamise taotluse koos taotlusega parandada ära tema kirjalik töö c ja lubada ta juhul, kui tulemus on positiivne, suulisele katsele.

- 20 EPSO teatas hagejale konkursikomisjoni esimehe nimel saadetud 2. juuli 2009. aasta kirjaga, et tema 14. mai 2009. aasta e-kirja peeti tema kirjaliku töö b uuesti läbivaatamise taotluseks, et pärast selle töö uuesti läbivaatamist otsustas konkursikomisjon parandada ära tema kirjaliku töö c ning et sellel viimasel katsel saadud tulemus, s.o 18/40 jäi alla nõutava miinimumi 20/40, mis võimaldab ta lubada suulisele katsele. Selles kirjas mainiti, et hagejale on saadetud tema kirjalik töö b.
- 21 Hageja palus 4. juuli 2009. aasta e-kirjaga teavet oma kirjaliku töö c hindamise kohta, sest tema hinne jäi õige pisut alla nõutava miinimumi. Ta palus ka endale edastada tema kirjalik töö c koos paranduste ja talle pandud hindega ning palus võimaluse korral see töö uuesti läbi vaadata.
- 22 Hageja saatis 10. juulil 2009 põhjendatud kirja, milles palus oma kirjaliku töö c uuesti läbi vaadata, edastada talle see töö ja individuaalne hindamisleht, mille konkursikomisjon oli selle töö kohta koostanud, ning lubada end juhul, kui ta saab positiivse tulemuse, suulisele katsele.
- 23 Olles hageja kirjaliku töö c uuesti läbi vaadanud, otsustas konkursikomisjon jätta hinne 18/40 muutmata. See otsus, mille tegemise kuupäev ei ole teada, edastati hagejale EPSO 23. juuli 2009. aasta kirjaga.
- 24 Hageja viitas 28. juuli 2009. aasta märgukirjas pealkirjaga „Kaebus” personalieeskirjade artikli 90 lõikele 2, teatas 23. juuli 2009. aasta kirja kättesaamisest, märkis, et oli tulemusteta palunud saada endale oma kirjalike tööde b ja c ära kirjad ja individuaalse hindamislehe hinnetega, mis konkursikomisjon oli nendele töödele pannud, ning kordas seejärel oma taotlusi, lisades, et soovib saada ka kogu täiendavat teavet enda kohta, mis puudutab tema osalemist konkursil. Juhuks, kui ta saab vajalikud punktid, palus ta lisaks lubada end konkursi suulisele katsele. EPSO käsitas seda märgukirja dokumentide edastamise taotlusena, mitte eelneva halduskaebusena personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses.
- 25 Hageja sai 14. septembril 2009 e-kirja, mille teema oli „EPSO/AD/130/0[8]: Teie taotlus saada kirjalikud tööd b ja c ning kirjaliku töö c hindamisleht” (edaspidi „14. septembri 2009. aasta e-kiri”). Selles e-kirjas oli märgitud, et lisatud on teemas nimetatud dokumendid, mille edastamist hageja oli oma 28. juuli 2009. aasta kirjas taotlenud, kuid oli ka mainitud, et kandidaadid võivad saada kirjalike katsete raames tehtud originaaltööde ära kirjad, kuid neil ei ole ligipääsu parandatud töödele ega näidistõlkele, mida parandajad kasutavad. Kohtutoimikust ilmneb, et teemas nimetatud dokumente ei olnud siiski e-kirjale lisatud.
- 26 Hageja palus 18. novembril 2009 anda endale kodukorra artikli 95 alusel tasuta õigusabi, et ta saaks esitada Avaliku Teenistuse Kohtule hagi. See taotlus rahuldati Avaliku Teenistuse Kohtu presidendi 2. märtsi 2010. aasta määrusega.
- 27 Pärast hagiavalduse esitamist edastas EPSO hagejale 16. juuni 2010. aasta kirjaga kirjalike katsete a, b ja c tekstid, kirjalikud tööd ilma konkursikomisjoni parandusteta ning kirjalike tööde b ja c individuaalsed hindamislehed.

Poolte nõuded ja menetlus

- 28 Hageja palub Avaliku Teenistuse Kohtul:
- „tühistada 14. septembril 2009 tehtud otsus, millega [EPSO] keeldus edastamast hagejale tema [parandatud] kirjalike tööde ära kirju ja individuaalset hindamislehte, mis näitaks põhjuseid, miks pani konkursikomisjon talle viimase kirjaliku katse c eest elimineeriva hinne 18/40 ning eiras tema taotlust lubada ta konkursi suulisele katsele [...];

- tühistada 23. juulil 2009 tehtud otsus, millega [EPSO] jättis muutmata elimineeriva hinde 18/40, mille ta oli saanud viimase kirjaliku katse c eest, ning keeldus lubamast tal [osaleda] konkursi suulisel katsel [...];
- tühistada konkursi tulemusena avaldatud reservnimekiri tagasiulatuvalt alates selle avaldamise kuupäevast;
- mõista kohtukulud välja [Euroopa K]omisjonilt.”

29 Komisjon palub Avaliku Teenistuse Kohtul:

- esimese võimalusena jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
- teise võimalusena jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

30 Pärast kostja vastuse esitamist lubas Avaliku Teenistuse Kohus teist korda kirjalikke seisukohti esitada, mis pidi piirduma siiski hagi vastuvõetavuse küsimusega. Kuna Avaliku Teenistuse Kohus leidis seejärel, et ta on võimeline tegema otsuse ilma suulise menetluseta, paluti pooltel kohtukantselei 16. juuni 2011. aasta kirjaga Avaliku Teenistuse Kohtule teatada, kas nad on nõus ettepanekuga teha otsus kodukorra artikli 48 lõike 2 alusel ilma kohtuistungita. Pooled olid Avaliku Teenistuse Kohtu ettepanekuga teha otsus ilma kohtuistungita nõus.

Hagi vastuvõetavus

Poolte argumendid

- 31 Komisjon esitab hagi vastuvõetamatuse vastuväite, põhjendades seda esiteks sellega, et hageja ei määranud vaidlustatavat otsust kindlaks õigesti, ja teiseks sellega, et ta on üsna kindel, et nii tasuta õigusabi taotlus – mis esitati 18. novembril 2009 – kui ka hagiavaldus – mis esitati 26. märtsil 2010 – esitati hilinenult.
- 32 Esiteks nimetas hageja isikut kahjustava meetmena ekslikult 14. septembri 2009. aasta e-kirja, kuigi tema huve kahjustav otsus oli tegelikult talle EPSO 23. juuli 2009. aasta kirjaga edastatud konkursikomisjoni otsus, milles jäeti tema kirjaliku katse c eest saadud hinne 18/40 pärast selle töö uuesti läbivaatamist muutmata ja millega hagejat ei lubatud suulisele katsele. Hageja oleks pidanud vaidlustama selle viimase otsuse, mille oli teinud konkursikomisjon ja mille oleks saanud seega vaidlustada otse Avaliku Teenistuse Kohtus. Niisugusel juhul oleks personalieeskirjade artikli 91 lõikes 3 sätestatud tähtaeg möödunud põhimõtteliselt kolm kuud ja kümme päeva pärast 23. juulit 2009, s.o 2. novembril 2009.
- 33 Teiseks väidab komisjon, et 28. juuli 2009. aasta märgukiri, millele hageja pani pealkirjaks „Kaebus” personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses, oli lihtsalt taotlus, milles paluti endale edastada dokumente, ja sellel ei olnud niisugust sisu, mida on mõiste „eelnev halduskaebus” määratluses personalieeskirjade tähenduses minimaalselt nõutud – põhjus, miks ei saanud see märgukiri peatada Avaliku Teenistuse Kohtu poole pöördumiseks ette nähtud kolme kuu ja kümne päeva pikkuse tähtaja kulgemist.
- 34 Kolmandaks väidab komisjon, et isegi eeldusel, et 28. juuli 2009. aasta märgukiri vastab tingimustele, mis peavad olema täidetud, et tegemist oleks kaebusega personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses, ei saa 14. septembri 2009. aasta e-kirja pidada vastuseks kaebusele, sest seda ei saanud

ametisse nimetav asutus. Selles olukorras toimus kaebuse kaudne rahuldamata jätmise personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 teise lõigu kohaselt neli kuud pärast selle esitamist, st 28. novembril 2009, ning hagejal oleks siis olnud oma hagi esitamiseks aega kolm kuud ja kümme päeva, s.o 10. märtsini 2010. Kuna hagi esitati 26. märtsil 2010, esitati see niisiis pärast ettenähtud tähtaja möödumist.

- 35 Neljandaks on komisjon arvamusel, et 18. novembril 2009 esitatud tasuta õigusabi taotlus esitati enneaegselt, sest see esitati kümme päeva enne selle neljakuulise tähtaja lõppu, mis ametisse nimetaval asutusel väidetavale kaebusele vastamiseks oli, ega peatanud kohtule hagi esitamise tähtaja kulgemist.
- 36 Komisjon lisab, et isegi kui hagi see osa, mis puudutab juurdepääsu teabele, leitaks olevat vastuvõetav - sest õigus tutvuda konkursimenetluse dokumentidega võib eksisteerida, sõltumata konkursikomisjoni otsuse tühistamise taotlusest -, jääks nõue, mis on seotud suulisele katsele mittelubamisega ja mis kujutab endast hagi peamist osa, ikkagi vastuvõetamatuks.
- 37 Lõpuks leiab komisjon, et see vastuvõetamatus, millega ta väidab tegemist olevat, ja asjaolu, et Avaliku Teenistuse Kohtu president andis hagejale tasuta õigusabi, ei ole omavahel vastuolus. Komisjon meenutab selles osas, et tasuta õigusabi andmisest keeldutakse, kui hagi, millega seoses seda taotletakse, on ilmselgelt vastuvõetamatu, samal ajal kui oma kirjalikes menetlusdokumentides piirdub ta väitega, et pärast haldusmenetluse erinevate etappide analüüsi näib hagi talle vastuvõetamatu, kuid ei väida siiski, et see vastuvõetamatus on ilmselge.
- 38 Hageja väidab esiteks vastu, et hageja vaidlustatakse 14. septembri 2009. aasta e-kiri, sest see e-kiri on ajaliselt viimane otsus, mille EPSO tegi. Kuna see otsus tehti tema kaebuse tulemusena, asendab see talle 23. juuli 2009. aasta kirjaga edastatud konkursikomisjoni otsust ning kujutab endast isikut kahjustavat meetet.
- 39 Teiseks kinnitab hageja, et tema 28. juuli 2009. aasta märgukiri on tõesti kaebus personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses. Esiteks pealkirjastas ta selle „Kaebus” ja täpsustas, et ta esitab selle personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel, mis näitab tema soovi esitada kaebus personalieeskirjade sätete tähenduses. Teiseks ilmneb tema märgukirja tekstist selgelt, et selle eesmärk oli vaidlustada konkursikomisjoni otsus, mis oli talle edastatud märgukirjale lisatud 23. juuli 2009. aasta kirjaga. Märgukirja tekstist ilmneb ka, et hageja palus, et tema kirjalik töö c vaadataks uuesti läbi ning et ta lubataks seega suulisele katsele. Lõpuks väidab hageja, et ta ei saanud oma märgukirjas täpsemalt selgitada, miks ta ei ole 23. juulil 2009 teatatud konkursikomisjoni otsusega nõus, sest talle ei edastatud tema parandatud kirjalikke töid ning EPSO saatis talle tema kirjalikud tööd b ja c alles 16. juunil 2010, kuid ilma parandusteta. Lisaks tähendaks see, kui tema 28. juuli 2009. aasta märgukirja ei peetaks kaebuseks personalieeskirjade tähenduses, et Avaliku Teenistuse Kohtu president andis talle tasuta õigusabi selleks, et ta saaks esitada hagi pärast selleks ette nähtud tähtaja möödumist.
- 40 Kolmandaks märgib hageja, et 14. septembri 2009. aasta e-kirjas on sõnaselgelt ära toodud tema 28. juuli 2009. aasta taotlused, millele selles e-kirjas kavatseti vastata. Hageja lisab selles osas, et e-kirja, mille saatja meiliaadressil on sama domeen nagu EPSO e-kirjadel, milles vastati tema kaebuses esitatud taotlustele ja milles oli spetsiaalselt viidatud sellele kaebusele, kuid ei olnud seda siiski rahuldatud, tuleb pidada e-kirjaks, millega tema kaebus jäetakse rahuldamata. Hageja sõnul ei saa komisjon väita, et ta oleks pidanud 14. septembri 2009. aasta e-kirja ignoreerima ja ootama, millal möödub neli kuud tema 28. juuli 2009. aasta kaebuse esitamisest, nii et see möödumine kujutab endast kaudset rahuldamata jätmist, riskides sellega, et hiljem väidetakse, et kohtule hagi esitamise tähtaeg möödus, ilma et tema oleks selle jooksul oma kaebuse sõnaselget rahuldamata jätmist vaidlustanud. Igal juhul oleks pidanud tema tähelepanu sellele juhtima.

- 41 Neljandaks väidab hageja, et isegi juhul, kui 14. septembri 2009. aasta e-kiri ei kujuta endast tema kaebuse rahuldamata jätmist, peatas tasuta õigusabi taotluse esitamine hagi esitamise tähtaja kulgemise kuni kuupäevani, mil anti teada Avaliku Teenistuse Kohtu presidendi määrusest, millega talle anti tasuta õigusabi, s.o 10. märtsini 2010, mil tähtaeg hakkas uuesti kulgema. Seega ei ole 26. märtsil 2010 esitatud hagi esitatud hilinenult.
- 42 Hageja lisab, et isegi eeldusel, et tema 18. novembril 2009 esitatud tasuta õigusabi taotlus oli esitatud enneaegselt - sest ta esitas selle enne 28. novembrit 2009, mil möödus tema 28. juuli 2009. aasta kaebusele vastamise tähtaeg -, on selge, et Avaliku Teenistuse Kohtu president võttis seda taotlust vähemalt arvesse selle tähtaja möödumisel, 28. novembril 2009. Sellest järeldub, et hagi esitamise tähtaja kulgemine oli peatatud ajavahemikul kas alates 18. novembrist 2009 või – kui Avaliku Teenistuse Kohus peaks leidma, et 14. septembri 2009. aasta e-kiri ei kujuta endast tema kaebuse rahuldamata jätmist – siis alates 28. novembrist 2009 kuni 10. märtsini 2010, mil Avaliku Teenistuse Kohtu president seda õigusabi oma määrusega andis. On ilmne, et kohtumenetlus oli alanud, sest tasuta õigusabi taotlust ei olnud mitte üksnes käsitletud, vaid Avaliku Teenistuse Kohtu president oli selle ka rahuldanud, mida ta ei oleks teinud, kui kohtule hagi esitamise tähtaeg oleks olnud möödas ja seega oleks hagi olnud ilmselgelt vastuvõetamatu.

Avaliku Teenistuse Kohtu hinnang

Hagejat kahjustavad meetmed

- 43 Kõigepealt tuleb meenutada, et nii halduskaebus kui ka kohtule esitatud hagi peavad vastavalt personalieeskirjade artikli 90 lõikele 2 olema esitatud otsuse peale, millega kahjustatakse hagejat. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on isikut kahjustavad üksnes niisugused otsused või meetmed, mis toovad kaasa kohustuslikke õiguslikke tagajärgi, mis kahjustavad otseselt ja vahetult hageja huve, muutes märkimisväärselt tema õiguslikku olukorda (Avaliku Teenistuse Kohtu 15. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas F-6/10: Munch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 32 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 44 Esiteks ilmneb konkursikomisjoni otsuste osas väljakujunenud kohtupraktikast, et otsus, millega konkursikomisjon keeldub lubamast kandidaati katsetele pärast seda, kui on asjaomase isiku taotlusel tema kandidatuuri uuesti analüüsinud, asendab konkursikomisjoni varasemat otsust ning seda ei saa pidada pelgalt varasemat otsust kinnitavaks otsuseks (Esimese Astme Kohtu 11. veebruari 1992. aasta otsus kohtuasjas T-16/90: Panagiotopoulou vs. parlament, punkt 20). Nii et kui konkursil osalev kandidaat palub konkursikomisjoni otsuse uuesti läbi vaadata, on isikut kahjustav meede otsus, mille see komisjon tegi pärast kandidaadi olukorra uuesti läbivaatamist (Esimese Astme Kohtu 13. detsembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-173/05: Heus vs. komisjon, punkt 19).
- 45 Seega asendas konkursikomisjoni otsus, millega hagejat ei lubatud suulisele katsele ning mis tehti hageja 10. juulil 2009 esitatud uuesti läbivaatamise taotluse tulemusena ja edastati EPSO 23. juuli 2009. aasta kirjaga, konkursikomisjoni esialgse otsuse, mis edastati EPSO 2. juuli 2009. aasta kirjaga, ning see teine otsus ongi praegusel juhul isikut kahjustav meede, mis puudutab hageja mittelubamist konkursi suulisele katsele (edaspidi „suulisele katsele mittelubamise otsus”). Ka kaebuse ja hagi esitamise tähtajad hakkavad kulgema pärast uuesti läbivaatamist tehtud suulisele katsele mittelubamise otsuse kuupäevast, ilma et oleks vaja kontrollida, kas niisugusel juhul on nimetatud otsust võimalik käsitada lihtsalt kinnitava otsusena (Avaliku Teenistuse Kohtu 13. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas F-73/06: Van Neyghem vs. komisjon, punkt 39).
- 46 Teiseks tuleb otsuste osas, millega kandidaatidele keeldutakse edastamast teavet või dokumente, täpsustada, et konkursiteate D-jaotise punktiga 4 kehtestati erimenetlus - mis asendab juhul, kui kandidaat otsustab järgida seda, personalieeskirjade artikli 90 lõikes 1 ette nähtud menetluse – menetlus, mida iseloomustavad väga lühikesed tähtajad ja mille eesmärk on võimaldada kandidaatidel

kasutada neile antud eriõigust tutvuda teatava neid otseselt ja isiklikult puudutava teabega. Kuna kandidaatidel on see õigus, „võib EPSO anda kandidaadile, kes esitab vastava taotluse”, täiendavat teavet tema konkursil osalemise kohta. Taotlused tuleb saata ühe kuu jooksul alates konkursil saadud tulemuste teatamisest ning EPSO kohustub vastama ühe kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest. Konkursiteate D-jaotise punktis 4 on viidatud kandideerimisjuhendi III jaotise punktile 3, milles on toodud näiteid teabest, mida võib kandidaatidele anda. Selle juhendi III jaotise punkti 3 alapunktist b ilmneb, et kandidaadid, kes ei sooritanud kirjalikke katseid, võivad paluda edastada oma kirjalike tööde ära kirjad ning konkursikomisjoni koostatud tööde individuaalse hindamislehe.

- 47 Kandidaatide eriõigus on mõeldud selleks, et väljalangenud kandidaadid saaksid – ilma et kahjustataks konkursikomisjoni menetluse konfidentsiaalsust – teavet ja dokumente, mis võivad neil aidata kõikidest asjaoludest teadlikuna otsustada, kas enda konkursist väljaarvamise otsus vaidlustada või mitte. Sellega seoses on nii teabe- ja dokumenditaotluse esitamiseks kui ka sellele vastamiseks väga lühikeste tähtaegade kehtestamise eesmärk võimaldada kandidaadil igal juhul saada teavet ja dokumente vähemalt üks kuu enne seda, kui möödub kas Avaliku Teenistuse Kohtule hagi või EPSO-le kaebuse esitamise tähtaeg, kusjuures EPSO juhataja kasutab otsuse 2002/621 artikli 4 alusel ametisse nimetavale asutusele antud volitusi.
- 48 Äsja esitatud analüüsist tuleneb, et kandidaatidele antud eriõiguse range järgimine EPSO poolt nii selle õiguse sisu kui ka vastamistähtaja osas väljendab kohustusi, mis tulenevad hea halduse põhimõttest, avalikkuse õigusest tutvuda dokumentidega ja õigusest tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41, 42 ja 47. Tuleb järeldada, et peale selle, et kandidaatidele antud eriõiguse järgimata jätmine EPSO poolt võib tekitada olukorra, kus väljalangenud kandidaadid esitavad hagisid või kaebusi, ilma et neil oleks piisavalt andmeid, võib see ka kujutada endast ametialast eksimust, mis asjakohasel juhul võib tekitada kandidaadile õiguse saada hüvitist.
- 49 Käesolevas asjas sisaldas hageja 14. mai 2009. aasta e-kiri taotlust esitada talle tema parandatud kirjalik töö b koos konkursikomisjoni hindega ning tema 4. juuli 2009. aasta e-kiri taotlust esitada talle tema kirjalik töö c, samuti parandatuna, ja konkursikomisjoni hinne. Peale nende kahe e-kirja esitas hageja 27. mail 2009 esimese uuesti läbivaatamise taotluse, milles palus konkursikomisjonil muuta oma esialgset otsust tema kirjaliku töö b hinde kohta – uuesti läbivaatamise taotlus, mis andis hagejale positiivse tulemuse - ja 10. juulil 2009 teise uuesti läbivaatamise taotluse, milles palus vaadata uuesti läbi kirjaliku töö c – mille tulemusena jättis konkursikomisjon selle katse hinde muutmata niisugusena, nagu see teatati hagejale 23. juuli 2009. aasta kirjaga, vastamata siiski tema taotlusele edastada talle tema parandatud kirjalik töö c ja selle töö individuaalne hindamisleht, mille konkursikomisjon oli koostanud.
- 50 Faktiliste asjaolude kronoloogiast ilmneb, et ühekuuline tähtaeg, mis EPSO-l oli, et edastada hagejale vastuseks tema 14. mai 2009. aasta e-kirjale tema töö b ära kiri ja individuaalne hindamisleht konkursikomisjoni hindega, möödus 14. juunil 2009, ilma et hagejale oleks edastatud ühtegi dokumenti. Teabe andmise osas kirjaliku katse c kohta saab hageja 4. juuli 2009. aasta e-kirjale ja tema 10. juuli 2009. aasta uuesti läbivaatamise taotluses esitatud kaebusele vastamata jätmise kvalifitseerida ainult kaudseks keeldumisotsuseks. Selles osas tuleb lisada, et kuigi EPSO kinnitab oma 2. juuli 2009. aasta kirjas hagejale, et saatis talle juba tema kirjaliku töö b ära kirja, ning 14. septembri 2009. aasta e-kirjas on märgitud, et kirjalik töö c ja selle katse hindamisleht on lisatud, ei edastatud neid dokumente hagejale siiski näidatud kuupäevadeks.
- 51 Sellest järeldub, et teabe ja dokumentide edastamise taotluste osas on nii 14. juunil 2009 tehtud kaudne otsus, millega keelduti edastamast taotletud teavet kirjaliku töö b kohta (edaspidi „kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsus”), kui ka 23. juuli 2009. aasta kirjaga tehtud kaudne otsus, millega keelduti edastamast taotletud teavet kirjaliku katse c kohta (edaspidi „kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsus”) - sest selles kirjas ei käsitleta taotletud teabe edastamise küsimust - hagejat kahjustavad meetmed.

- 52 Järelikult on nii suulisele katsele mittelubamise otsus kui ka kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsus ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsus hagejat kahjustavad meetmed.

Hagejapoolne tähtaegade järgimine

- 53 Selles osas tuleb esiteks meenutada, et konkursikomisjoni otsuse vaidlustamise õiguskaitselahend on tavaliselt vahetu pöördumine kohtusse, nagu Euroopa Kohus on mitmel korral leidnud (vt eelkõige Euroopa Kohtu 14. juuli 1983. aasta otsus kohtuasjas 144/82: Detti vs. Euroopa Kohus, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika). Konkursikomisjoni otsuse peale esitatud kaebus näib tegelikult olevat tähenduseta selles mõttes, et asjassepuutuval institutsioonil puudub pädevus sellisid otsuseid tühistada või muuta. Seega on personalieeskirjade artikli 91 lõike 2 liiga kitsendava tõlgendamise tulemus ainult menetluse täiesti tarbetu pikendamine (vt eelkõige 16. märtsi 1978. aasta otsus kohtuasjas 7/77: Ritter von Wüllerstorff und Urbair vs. komisjon, punkt 8).
- 54 Käesolevas asjas kujutab suulisele katsele mittelubamise otsus endast konkursikomisjoni otsust, mille võib niisugusena vaidlustada Avaliku Teenistuse Kohtus ilma eelneva halduskaebuseta, kusjuures personalieeskirjade artikli 91 lõikes 3 ette nähtud kolmekuulist tähtaega, millele lisandub kodukorra artikli 100 lõike 3 alusel kümme päeva seoses suurte vahemaadega, tuli hakata arvestama selle otsuse 23. juuli 2009. aasta kirjaga teatavaks tegemise määramata kuupäevast, mis ei ole siiski hilisem 28. juulist 2009, mil hageja saatis märgukirja pealkirjaga „Kaebus”, milles ta kinnitab, et on sellega tutvunud, ning see tähtaeg möödus 7. novembril 2009. Kuna 7. november 2009 oli laupäev, pikenes hagi esitamise tähtaeg automaatselt kodukorra artikli 100 lõike 2 esimese lõigu alusel esmaspäevani, 9. novembrini 2009.
- 55 Kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsus ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsus on samuti konkursikomisjoni otsused, mille võib vaidlustada Avaliku Teenistuse Kohtus ilma eelnevat halduskaebust esitamata. Kuna esimene nendest otsustest tehti 14. juunil 2009 ja teisega tutvus hageja hiljemalt 28. juulil 2009, möödus kolme kuu ja kümne päeva pikkune tähtaeg, mille jooksul oli võimalik esitada hagi Avaliku Teenistuse Kohtule, vastavalt 24. septembril 2009 ja 7. novembril 2009, kusjuures see viimane tähtaeg pikenes eelmises punktis nimetatud põhjustel 9. novembrini 2009.
- 56 Järelikult selleks, et vaidlustada kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsus, sai hageja esitada hagi otse Avaliku Teenistuse Kohtule hiljemalt 24. septembril 2009 ja selleks, et vaidlustada suulisele katsele mittelubamise otsus ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsus, sai ta esitada hagi Avaliku Teenistuse Kohtule hiljemalt 9. novembril 2009.
- 57 Seda seisukohta ei lükka ümber kodukorra artikli 97 lõike 4 sõnastus, mille kohaselt peatub tasuta õigusabi taotluse esitamisega hagiavalduse esitamise tähtaeg kuni selle taotluse üle otsustava määruse kättetoimetamiseni, sest käesolevas asjas taotles hageja tasuta õigusabi alles 18. novembril 2009, s.o siis, kui hagi esitamise tähtajad olid konkursikomisjoni kõigi kolme otsuse puhul juba möödunud.
- 58 Teiseks tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika on niisugune, et kui asjaomane isik tugineb otse kohtu poole pöördumise asemel personalieeskirjade sätetele ning pöördub halduskaebuse vormis ametisse nimetava asutuse poole, sõltub hiljem kohtule esitatud hagi vastuvõetavus sellest, kas asjaomane isik järgis kõiki menetlusnõudeid, mida eelneva kaebuse esitamise korral täita tuleb (Esimese Astme Kohtu 23. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-386/00: Gonçalves vs. parlament, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 59 Käesolevas asjas väidab hageja, et 28. juuli 2009. aasta märgukiri pealkirjaga „Kaebus”, milles on sõnaselgelt viidatud personalieeskirjade artikli 90 lõikele 2, kujutab endast kaebust nende õigusnormide tähenduses.

- 60 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei pea kaebus tõesti olema esitatud konkreetsetes vormis. Piisab, kui sellest ilmneb selgelt ja täpselt hageja tahe vaidlustada tema suhtes tehtud otsus (vt selle kohta Euroopa Kohtu 31. mai 1988. aasta otsus kohtuasjas 167/86: *Rousseau vs. kontrollikoda*, punkt 8, ja 14. juuli 1988. aasta otsus liidetud kohtuasjades 23/87 ja 24/87: *Aldinger ja Virgili vs. parlament*, punkt 13, ning Esimese Astme Kohtu 16. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-354/03: *Reggimenti vs. parlament*, punkt 43). Kohtupraktikast ilmneb ka, et administratsioon peab analüüsima kaebusi avatud meelel ning selle tuvastamiseks, et tegemist on kaebusega personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses, piisab, kui haldusmenetluses on eelnevalt esitatud väide nii selgelt, et ametisse nimetav asutus saab aru, mida asjaomane isik vaidlustatud otsuse juures kritiseerib (vt Esimese Astme Kohtu 13. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas T-176/96: *Volger vs. parlament*, punkt 65).
- 61 Sellegipoolsest tuleb märkida, et kuigi kohtueelse menetluse eesmärk on kaebuse esitamise hetkel tekkiva vaidluse lahendamine kompromissiga, peab ametisse nimetav asutus mõistma piisavalt selgelt, missuguste argumentidega asjaomane isik haldusotsust kritiseerib. Sellest järeldub, et kaebuses peavad igal juhul olema esitatud väited ja argumendid, millele kaebusega vaidlustatud haldusotsuse puhul tuginetakse (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 7. märtsi 1996. aasta otsus kohtuasjas T-146/94: *Williams vs. kontrollikoda*, punkt 44).
- 62 Käesolevas asjas tuvastab Avaliku Teenistuse Kohus kõigepealt, et 28. juuli 2009. aasta märgukiri jagunes kaheks osaks, nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 24. Esimeses palus hageja esitada teatavad dokumendid ja täiendav teave. Teises palus ta lubada end juhul, kui ta saab vajalikud punktid, suulisele katsele.
- 63 Avaliku Teenistuse Kohus tuvastab seejärel, et 28. juuli 2009. aasta märgukirja teises osas, milles hageja palub end lubada osaleda suulises katses ja mida võib seega pidada suulisele katsele mittelubamise otsuse vaidlustamiseks, ei sisalda kõnesoleva märgukirja tekst ühtegi õigus- ega faktiväidet või õiguslikku ega faktilist argumenti, mis selle otsuse muutmist põhjendaks. Järelikult ei vasta 28. juuli 2009. aasta märgukirja see osa eespool viidatud kohtupraktikas nõutavatele minimaalsetele tingimustele, mis peavad olema täidetud, et seda märgukirja saaks pidada kaebuseks personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses, ning EPSO ei saanud anda sellele põhjendatud vastust.
- 64 Seetõttu on taotlus tühistada suulisele katsele mittelubamise otsus vastuvõetamatu. Kuna reservnimekirja tühistamise taotluse saab rahuldada üksnes siis, kui Avaliku Teenistuse Kohus tühistab suulisele katsele mittelubamise otsuse, tuleb ka see taotlus seega vastuvõetamatuks tunnistada.
- 65 Lõpuks tuvastab Avaliku Teenistuse Kohus, et kuigi hageja ei põhjenda oma 28. juuli 2009. aasta märgukirja esimese osa esemeks olevaid taotlusi ühegi argumendi ega väitega, võib 28. juuli 2009. aasta märgukirja sõnastusest endast sellegipoolsest järeldada, et hageja kurtis mitu korda, et ei ole saanud nõutud dokumente, eelkõige oma 14. mai 2009. aasta e-kirjas, mis puudutab kirjalikku katset b, ning oma 4. juuli 2009. aasta e-kirjas ja oma 10. juuli 2009. aasta uuesti läbivaatamise taotluses, mis puudutab kirjalikku katset c. Sellest võib järeldada, et praegustel asjaoludel oleks EPSO pidanud 28. juuli 2009. aasta märgukirja esimest osa käsutama kaebusena personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses.
- 66 Kuna EPSO ei rahuldanud dokumentide edastamise taotlusi käesoleva kohtuotsuse punktis 50 meenutatud tähtaegade jooksul, oli hagejal selleks, et esitada kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsuse ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsuse peale kaebus personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses, aega kolm kuud, mis möödus vastavalt 14. septembril 2009 ja 28. oktoobril 2009.
- 67 Seega oli hageja 28. juulil 2009 esitatud kaebus vastuvõetav nii kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsuse kui ka kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsuse osas.

- 68 Selles osas tuleb märkida, et 28. juuli 2009. aasta kaebuse esitamise tulemusena tehti kirjalike tööde b ja c edastamise taotluste kohta sõnaselge keeldumisotsus, mille EPSO edastas 14. septembri 2009. aasta e-kirjaga.
- 69 Kuna lisaks keeldus EPSO 14. septembri 2009. aasta e-kirjaga hagejale tegelikkuses edastamast taotletud kirjalikke töid b ja c ning individuaalset hindamislehte – taotlused, mille kohta olid juba tehtud kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsus ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsus -, ei ole nõude kohta tühistada 14. septembri 2009. aasta e-kirjaga edastatud otsus vaja seisukohta võtta. Väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb nimelt, et kaebuse rahuldamata jätmise vastu suunatud vormilised nõuded toovad kaasa Avaliku Teenistuse Kohtu poole pöördumise otsuse osas, mille peale kaebus esitati, kui kaebuse rahuldamata jätmisel kui niisugusel ei ole iseseisvat sisu, sest rahuldamata jätmise otsusega lihtsalt kinnitatakse vaidlustatud otsus (eespool viidatud kohtuotsus *Munch vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 70 Kõigest eelnevast järeldub, et hagi on vastuvõetav osas, milles taotletakse kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsuse ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsuse tühistamist.

Sisulised küsimused

- 71 Kõigepealt tuleb meenutada, et hageja üksteisele järgnevad taotlused, milles ta palus EPSO-l endale dokumente edastada, puudutasid nii kirjalikke töid, mis ta oli teinud kirjalike katsete b ja c raames, ja nende kirjalike tööde hindamislehte, mille konkursikomisjon oli koostanud, kui ka nendes kirjalikes töödes tehtud parandusi.
- 72 Kuigi EPSO ei rahuldanud kirjalike katsete b ja c edastamise taotlusi osas, milles hageja palus edastada oma nende katsete raames tehtud tööd ja nende tööde hindamislehed, mille konkursikomisjon oli koostanud, tõesti konkursiteate D-jaotise punktis 4 kehtestatud tähtaegade jooksul ega lisanud neid ka 14. septembri 2009. aasta e-kirjale, edastati hageja eespool nimetatud tööde ära kirjad ja iga töö hindamisleht, mille konkursikomisjon oli koostanud, talle siiski menetluse jooksul, täpsemalt EPSO 16. juuni 2010. aasta kirjaga, ning need dokumendid on olemas kohtutoimikus komisjoni kostja vastuse lisana.
- 73 Kuna kahju hüvitamise nõudeid ei ole esitatud, on hagi jäänud seega esemetuks osas, mis puudutab kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsust ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsust osas, millega keelduti edastamast hageja tehtud kirjalikke töid ja nende tööde hindamislehte, mille konkursikomisjon oli koostanud. Tuleb lisada, et osas, milles käesolev vaidlus on vastuvõetav, ei ole see vaidlus personalieeskirjade artikli 91 lõike 1 tähenduses rahaline vaidlus ning järelikult ei ole Avaliku Teenistuse Kohtul käesolevas asjas täielikku pädevust, nii et ta ei saa analüüsida, kas kostjalt tuleb omal algatusel välja mõista hüvitis tema eksimusega põhjustatud kahju eest (vt selle kohta Euroopa Kohtu 20. mai 2010. aasta otsus kohtuasjas C-583/08 P: *Gogos vs. komisjon*, punkt 44).
- 74 Taotlusi tühistada kirjaliku töö b edastamisest keeldumise otsus ja kirjaliku töö c edastamisest keeldumise otsus tuleb veel analüüsida ainult otsuste selles osas, milles neid töid keelduti edastamast parandatud kujul.
- 75 Hageja põhjendab oma hagi tervikuna mitme väitega, millest esimese kohaselt rikuti kandidaatide õigust tutvuda neid puudutava teabega, teise kohaselt põhjendamiskohustust ja komisjoni hea haldustava eeskirja, kolmanda kohaselt läbipaistvuse põhimõtet ning neljanda kohaselt võrdse kohtlemise põhimõtet. Viienda väitega, mille kohaselt rikuti nõudeid, millest konkursikomisjon oma töös juhinduma peab, ja kehtivaid analüüsikriteeriume, põhjendati ainult nõuet tühistada suulisele katsele mittelubamise otsus, mis tunnistati käesoleva kohtuotsuse punktis 64 vastuvõetamatuks.

- 76 Järelikult analüüsib Avaliku Teenistuse Kohus ainult nelja esimest väidet, millega põhjendatakse hagi tervikuna.

Esimene väide, et on rikutud kandidaatide õigust tutvuda neid puudutava teabega

Poolte argumendid

- 77 Hageja väidab, et see, et talle ei edastatud tema parandatud kirjalikke töid b ja c, on vastuolus Euroopa Liidu kodanike õigusega tutvuda liidu institutsioonide dokumentidega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruses (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331). Niisugune keeldumine on vastuolus ka konkursiteate D-jaotise punktiga 4 ja kandideerimisjuhendi III jaotise punktiga 3. Juurdepääs nendele parandatud kirjalikele töödele oleks võimaldanud hagejal mõista, missuguseid vigu ta oli teinud, ja ennast tulevikus arendada.

- 78 Komisjon palub väite tagasi lükata.

Avaliku Teenistuse Kohtu hinnang

- 79 Määruse nr 1049/2001 väidetava rikkumise osas tuleb rõhutada, et hageja ei järginud enne Avaliku Teenistuse Kohtule hagi esitamist vaidlusalustele dokumentidele juurdepääsu saamiseks selle määruse artiklis 6 jj ette nähtud kohustuslikku eelnevat haldusmenetlust, mis muudab esimese väite vastuvõetamatuks osas, mille kohaselt rikuti viidatud määrust.
- 80 Igal juhul tuleb meenutada hästi väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt kujutab määrus nr 1049/2001 endast üldnormi, milles on määratud kindlaks üldpõhimõtted, mis reguleerivad igale liidu kodanikule tagatud asjaomaste institutsioonide dokumentidega tutvumise õiguse kasutamist kõikides liidu tegevusvaldkondades, sealhulgas avaliku teenistuse valdkonnas (Esimese Astme Kohtu 17. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-93/04: Kallianos vs. komisjon, punkt 87). Nagu iga üldnormi, nii võib ka nõnda ette nähtud dokumentidega tutvumise õigust siiski täpsustada, laiendada või vastupidi piirata, selle isegi välistada – põhimõtte järgi, et kui on olemas erinorm, siis üldnormi ei kohaldata (*lex specialis derogat legi generali*) –, kui on erinorme, mis reguleerivad konkreetseid valdkondi (Esimese Astme Kohtu 5. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-376/03: Hendrickx vs. nõukogu, punkt 55, ja 14. juuli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-371/03: Le Voci vs. nõukogu, punkt 122, ning Avaliku Teenistuse Kohtu 20. jaanuari 2011. aasta otsus kohtuasjas F-121/07: Strack vs. komisjon, punkt 65, mille peale on esitatud kaks apellatsioonkaebust Euroopa Liidu Üldkohtusse, kohtuasjad T-197/11 P ja T-198/11 P).
- 81 Personalieeskirjade III lisa artikkel 6, konkursiteate D-jaotise punkt 4 ja kandideerimisjuhendi III jaotise punkt 3 ongi just erinormid, mis on määruse nr 1049/2001 sätete suhtes ülimuslikud, sest nendega reguleeritakse juurdepääsu konkreetset liiki dokumentidele, s.o kandidaatide kirjalike katsete raames tehtud töödele ja nende tööde hindamislehtedele, mille on koostanud konkursikomisjon.
- 82 Sellest järeldub, et isegi kui hageja oleks järginud määruse nr 1049/2001 artiklis 6 jj ette nähtud menetlust, ei kohaldataks praegusel juhul selle määruse sätteid.
- 83 Konkursiteate D-jaotise punkti 4 ja kandideerimisjuhendi III jaotise punkti 3 rikkumise osas ilmneb nende õigusnormide sõnastusest endast, et nendes ei ole nähtud ette parandatud kirjalike tööde edastamist kandidaatidele.

- 84 Kandidaatide parandatud kirjalikes töedes on nimelt isiklikku laadi hinnanguid ja võrdlusi teiste kandidaatidega ning nende suhtes kohaldatakse seega personalieeskirjade konkreetset konkursimenetlust käsitleva III lisa artiklit 6, milles on sätestatud, et „[v]alimiskogu [mõiste „valimiskogu” asemel on käesolevas tõlkes kasutatud täpsemat vastet „konkursikomisjon”] menetlus on konfidentsiaalne”. Nagu Euroopa Kohtul on juba olnud võimalus märkida, kehtestati see konfidentsiaalsus selleks, et tagada konkursikomisjonide sõltumatus ja nende töö objektiivsus, kaitstes neid igasuguse välise sekkumise ja surve eest, ükskõik kas see tuleb administratsiooni enda, kandidaatide või kolmandate isikute poolt. Selle konfidentsiaalsuse järgimine ei võimalda seega ei avalikustada konkursikomisjonide üksikliikmete hoiakuid ega teatavaks teha midagi, mis on seotud kandidaatidele antud isiklikku või võrdlevat laadi hinnangutega (Euroopa Kohtu 4. juuli 1996. aasta otsus kohtuasjas C-254/95 P: parlament vs. Innamorati, punkt 24; vt ka Esimese Astme Kohtu 27. märtsi 2003. aasta otsus kohtuasjas T-33/00: Martínez Páramo vs. komisjon, punkt 44, ja eespool viidatud kohtuotsus Hendrickx vs. nõukogu, punkt 56).
- 85 Sellest järeldub, et kuna määrus nr 1049/2001 ei ole käesolevas asjas kohaldatav ning personalieeskirjade III lisa artikkel 6, konkursiteate D-jaotise punkt 4 ja kandideerimisjuhendi III jaotise punkt 3 ei kohusta EPSO-t edastama kandidaatidele nende parandatud kirjalikke töid, tuleb esimene väide jätta osaliselt vastuvõetamatusse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud põhjendamiskohustust ja komisjoni hea haldustava eeskirja

Poolte argumendid

- 86 Hageja väidab, et kuna EPSO ei edastanud talle tema parandatud kirjalike tööde b ja c ära kirju, on EPSO rikkunud ELTL artiklit 296 ja personalieeskirjade artikli 25 teist lõiku, sest need keeldumisotsused ei ole põhjendatud. EPSO on oma tegevuses tema sõnul rikkunud ka komisjoni 17. oktoobri 2000. aasta otsuse – millega muudetakse komisjoni kodukorda (EÜT L 267, lk 63) – lisa „Hea haldustava eeskiri komisjoni töötajatele üldsusega ametialasel suhtlemisel” (edaspidi „hea haldustava eeskiri”), mille kohaselt komisjon peaks vastama talle saadetud taotlustele kahe nädala jooksul, selle institutsiooni kõikides otsustes peaksid olema selgelt toodud põhjused, millest ta lähtus, ning nendest otsustest tuleks teatada asjaomastele isikutele ja pooltele.
- 87 Komisjon palub selle väite tagasi lükata.

Avaliku Teenituse Kohtu hinnang

- 88 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on isikut kahjustava meetme põhjendamise kohustuse eesmärk esiteks anda asjaomasele isikule teavet selle kohta, kas otsus on põhjendatud, ja teiseks võimaldada teostada selle kohtulikku kontrolli. Konkursikomisjoni tehtud otsuste puhul tuleb see kohustus siiski kokku sobitada konkursikomisjoni menetluse konfidentsiaalsusega, mis on ette nähtud personalieeskirjade III lisa artiklis 6. Seetõttu tuleb konkursikomisjoni otsuste põhjendamise kohustuse puhul arvesse võtta kõnealuse tegevuse olemust; see tegevus hõlmab nimelt tavaliselt vähemalt kahte eraldi staadiumi: esiteks kandidatuuri läbivaatamine, et valida välja konkursile lubatavad kandidaadid, ja teiseks vaba ametikoha kandidaatide võimete hindamine sobivate kandidaatide loetelu koostamiseks. Konkursikomisjoni menetluse teine staadium on eelkõige võrdlev ning seetõttu konfidentsiaalne, nagu niisugusele menetlusele omane. Parandamiskriteeriumid, mille konkursikomisjon on enne katseid kehtestanud, on konkursikomisjoni poolt kandidaatide vastavate teenete võrdleva hindamise oluline osa. Need kriteeriumid on seega hõlmatud menetluse konfidentsiaalsuse nõudega samal alusel konkursikomisjoni hinnangutega. Konkursikomisjoni võrdlevaid hinnanguid väljendab tema poolt kandidaatidele antud hinne. Võttes arvesse konfidentsiaalsust, mida tuleb konkursikomisjoni menetluse puhul järgida, kujutab erinevatel katsetel saadud hinnete edastamine endast

konkursikomisjoni otsuste piisavat põhjendamist, sest see komisjon ei ole kohustatud täpsustama, missuguseid kandidaatide vastuseid peeti ebapiisavaks, või selgitama, miks neid peeti ebapiisavaks (eespool viidatud kohtuotsus parlament *vs.* Innamorati, punktid 23-31; eespool viidatud kohtuotsus Martínez Páramo *jt vs.* komisjon, punktid 43-52, ja Avaliku Teenistuse Kohtu 30. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas F-16/07: Dragoman *vs.* komisjon, punkt 63).

- 89 Käesolevas asjas tuleb aga kõigepealt tuvastada, et keeldumist edastada hagejale tema parandatud kirjalikud tööd b ja c põhjendati 14. septembri 2009. aasta e-kirjas, viidates personalieeskirjade III lisa artiklile 6, milles on nähtud ette, et konkursikomisjoni menetlus on konfidentsiaalne, seejärel märkida, et kuna katsetel saadud hinnete edastamist peetakse piisavaks põhjendamiseks, ei ole konkursikomisjon kohustatud täpsustama, missuguseid kandidaatide vastuseid peeti ebapiisavaks – nagu ilmneb eelmises punktis viidatud kohtupraktikast –, ning lõpuks tõdeda, et hageja käsutuses oleva kandideerimisjuhendi III jaotise punktis 3 ei ole nähtud ette kandidaatide parandatud kirjalike tööde edastamist. Seetõttu ei saa hageja väita, et tal ei olnud vajalikku teavet, et otsustada, kas keeldumine edastada talle tema kirjalikud tööd b ja c – keeldumine, millest teatati talle 14. septembri 2009. aasta e-kirjaga - oli põhjendatud või mitte.
- 90 Nõustuda ei saa ka hageja argumendiga, et EPSO rikkus oma tegevuses hea haldustava eeskirja, sest see eeskiri ei ole käesolevas asjas kohaldatav. Esiteks ilmneb selle eeskirja pealkirjast endast, et see on adresseeritud komisjoni töötajatele ning et see ei reguleeri nende töötajate suhteid avalikkusega. Teiseks tuleb märkida, et selle eeskirja sättes, mis käsitleb selle kohaldamisala, on meenutatud, et komisjoni ja tema töötajate vahelisi suhteid reguleerivad eranditult personalieeskirjad.
- 91 Käesolevas asjas ei saa hageja väita, et ta on oma suhetes EPSO-ga lihtsalt üks avalikkuse liige. Esiteks ilmneb otsuse 2002/620 artiklist 4, et personalieeskirjade artikli 91a kohaselt esitatakse nõuded ja kaebused selle otsuse artikli 2 lõigete 1 ja 2 alusel antud volituste kasutamise kohta [EPSO-le]. Teiseks tuleb märkida, et kuna ta osales konkursil kandidaadina, reguleerivad igasugust teabetaotlust, mis puudutab tema osalemist konkursil EPSO-s, personalieeskirjade III lisa, konkursiteate D-jaotise punkt 4 ja kandideerimisjuhendi III jaotise punkt 3.
- 92 Seega tuleb teine väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, et on rikutud läbipaistvuse põhimõtet

Poolte argumendid

- 93 Hageja väidab, et ELTL artikli 15 kohaselt on läbipaistvus liidu aluspõhimõte, sest liidu kõik institutsioonid ja organid peavad tagama oma töö läbipaistvuse. Lisaks on ombudsman märkinud, et töölevõtmise menetluste puhul tuleks järgida läbipaistvust, ning sõnastanud komisjonile selleks soovitusel. Lõpuks nõuab EPSO ise oma arengukavas, mis avaldati tema veebilehel 11. septembril 2008 ja mille eesmärk on kaasajastada tema lähenemine kandidaatide väljavalimisele, töölevõtmise menetluste läbipaistvust. Kuna EPSO keeldus edastamast talle tema parandatud kirjalikke töid b ja c, on ta oma tegevuses rikkunud läbipaistvuse põhimõtet.
- 94 Komisjon leiab, et see väide on alusetu.

Avaliku Teenistuse Kohtu hinnang

- 95 Tuleb meenutada, et personalieeskirjade III lisa artiklis 6 on sätestatud, et konkursikomisjoni menetlus on konfidentsiaalne.

- 96 Nii et kui liidu institutsioon keeldub edastamast kandidaadile tema parandatud kirjalikku tööd, ei saa see kandidaat tugineda mõistele „läbipaistvus”, et vaidlustada personalieeskirjade III lisa artikli 6 kohaldatavus (eespool viidatud kohtuotsus *Le Voci vs. nõukogu*, punkt 124).
- 97 Seda järeldust ei väära hageja argumentid, et konkursil osalevatel kandidaatidel peaks olema õigus tutvuda parandatud kirjalike töödega ning seda soovitusel põhjal, mille ombudsman komisjonile 18. oktoobril 1999 andis, ja seetõttu, et komisjon aktsepteeris seda soovitusel, ning ombudsmani 2005. aastal korraldatud uuringu põhjal, mille tulemusena esitati komisjonile uus soovitus, mille kohaselt on viimasel kohustus vastava taotluse esitanud kandidaatidele teatada hindamiskriteeriumid.
- 98 Esiteks on ombudsmani 18. oktoobri 1999. aasta eriaruandes Euroopa Parlamendile 1004/97/(PD)GG, mis on kättesaadav ombudsmani veebilehel, tõesti antud komisjonile soovitus selles mõttes, et alates hiljemalt 2000. aasta 1. juulist peaks komisjon tagama konkurssidel osalevatele kandidaatidele, kes esitavad vastava taotluse, juurdepääsu nende parandatud töödele, ning 31. juuli 2000. aasta pressiteates 15/2000, millele hageja viitab ja mis on kättesaadav ombudsmani veebilehel, on märgitud, et „[k]omisjon on aktsepteerinud ombudsmani soovitusel, mis jõustus 2000. aasta juulis”. Ombudsman korraldas 2005. aastal tõesti ka omaalgatusliku uuringu OI/5/05/PB konkursikomisjoni kehtestatud kirjalike katsete hindamiskriteeriumidega tutvumise kohta, mille tulemusena anti sama soovitus.
- 99 Sellegipoolest on personalieeskirjade III lisa artiklil 6 – nagu ilmneb käesoleva kohtuotsuse punktides 84 ja 95 – oma konkreetne eesmärk, mis põhineb avaliku huviga seotud põhjustel ning milleks ongi konkreetset õigus tutvuda konkursikomisjoni tööga. Konkursiteate D-jaotise punkti 4 ja kandideerimisjuhendi III jaotise punkti 3 kohaselt ei ole aga kandidaatide erioigus tutvuda teabega, mis puudutab nende osalemist konkursil, ei absoluutne ega piiramatult, vaid seisneb kirjalikke katseid mitte sooritanud kandidaatide puhul õiguses saada oma kirjaliku töö ärakiri ja oma kirjaliku töö individuaalne hindamislaht koos konkursikomisjoni pandud hindega.
- 100 Igal juhul tuleb tõdeda, et hageja väidet, et komisjon või EPSO on kohustatud edastama konkursil osalevatele kandidaatidele nende parandatud kirjalikud tööd, ei toeta ükski tõend.
- 101 Argumendi osas, et töölevõtmise menetlused peavad olema läbipaistvad, nagu nõuab käesoleva kohtuotsuse punktis 93 nimetatud EPSO 2008. aasta arengukava ja eelkõige meede nr 13, tuleb märkida – ilma et sellega antaks ennatlikku hinnangut sellele kava õiguslikule väärtusele –, et selles arengukavas kõneldakse läbipaistvusest ainult seoses struktureeritud vestluste sisseviimisega konkursimenetluse kirjalike katsete jooksul ja seoses reservnimekirjade kasutamisega erinevate institutsioonide poolt. Konkreetset meetmet nr 13 piirduakse üksnes märkusega, et EPSO nõukogu kiitis heaks selle, et konkursimenetlusele viiakse sisse süsteem, mis võimaldab kandidaatidel lihtsamini juurde pääseda täielikule teabele, mis omakorda vähendab kaebuste ja hagide arvu, kuid ta ei määranud siiski kindlaks selle teabe konkreetset sisu, millega kandidaadid peavad saama tutvuda.
- 102 Lõpuks ei saa hageja ka tugineda Avaliku Teenistuse Kohtu 14. oktoobri 2008. aasta otsusele kohtuasjas F-74/07: *Meierhofer vs. komisjon* (mis tühistati apellatsioonkaebuse tulemusena, kuid mitte väite osas, et see on ebapiisavalt põhjendatud, Euroopa Liidu Üldkohtu 12. mai 2010. aasta otsusega kohtuasjas T-560/08 P: *komisjon vs. Meierhofer*), milles Avaliku Teenistuse Kohus tühistas ebapiisava põhjenduse tõttu konkursikomisjoni otsuse jätta hageja reservnimekirja kandmata, sest komisjon oli keeldunud esitamast selle isikliku hinde kohta, millele hageja sai ja mis välistas tema suulisele katsele lubamise, niisuguseid täiendavaid täpsustusi nagu vahehinded, mille põhjal see hinne arvutati, ja vajadusel hindamislahte. Piisab, kui märkida, et kohtuasjas, milles tehti eespool viidatud kohtuotsus *Meierhofer vs. komisjon*, andis täiendava teabe esitamise korralduse Avaliku Teenistuse Kohus ise, võttes arvesse selle vaidluse konkreetseid asjaolusid, mis ei puudutanud teabe edastamisest keeldumist, nagu see on käesolevas asjas.

Neljas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet

Poolte argumendid

- 103 Hageja väidab, et tal ei lubatud tutvuda oma parandatud kirjalike töödega, samal ajal kui teistel juhtumitel edastas komisjon need üldiselt kandidaatidele pärast seda, kui ombudsmanile oli esitatud kaebus, ning viitab liidu kohtute otsustele, milles on niisugust edastamist mainitud.
- 104 Komisjon märgib, et kõiki konkursil osalevaid kandidaate koheldi samamoodi ning et EPSO üldine poliitika on mitte edastada parandatud kirjalikke töid, sest nende suhtes kohaldatakse konfidentsiaalsusnõuet, mis on konkursikomisjonide menetluse suhtes kehtestatud.

Avaliku Teenistuse Kohtu hinnang

- 105 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on võrdsuse põhimõtet rikutud, kui erinevaid olukordi käsitletakse samamoodi või kahte isikute kategooriat, kelle faktiline ja õiguslik olukord ei erine oluliselt, koheldakse erinevalt (vt eelkõige Esimese Astme Kohtu 25. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-368/03: De Bustamante Tello vs. nõukogu, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 106 Käesolevas asjas ei väida hageja, et teda koheldi juurdepääsu osas parandatud kirjalikele töödele teistmoodi kui teisi konkursil osalevaid kandidaate, vaid et teda koheldi teistmoodi kui teistel konkurssidel osalenud kandidaate, kellel lubati tutvuda oma parandatud kirjalike töödega.
- 107 Ta põhjendab oma argumenti kahte liiki näidetega. Esimest liiki näited on näited olukordadest, kus institutsioon edastas kandidaadile tema parandatud kirjalikud tööd pärast ombudsmani sekkumist kaebuse põhjal, mille see kandidaat oli talle saatnud. Teist liiki näideteks on üks Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu otsus ja kaks Avaliku Teenistuse Kohtu otsust.
- 108 Esimest liiki näidete hulka kuuluvate juhtumite osas tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud kaebust ombudsmanile. Ta ei saa seega oodata, et EPSO kohtleks teda samamoodi nagu kandidaate, kes esitasid ombudsmanile kaebuse. Teist liiki näidete osas tõdeb Avaliku Teenistuse Kohus, et eespool viidatud kohtuotsusest *Le Voci vs. nõukogu* ilmneb, et kohtuasjas, milles tehti see kohtuotsus, edastas nõukogu ombudsmani – kellele kandidaat oli esitanud kaebuse – soovitusel järgimiseks kandidaadile küll tema kirjaliku töö ära kirja koos hindega, kuid ei võtnud selle edastamisega endale siiski kohustust edastada parandatud kirjalikke töid tulevikus süstemaatiliselt, sest institutsiooni niisuguse otsuse ulatus on piiratud konkreetse juhtumiga, samal ajal kui kohtuasjades, milles tehti eespool viidatud kohtuotsused *Van Neyghem vs. komisjon* ja *Dragoman vs. komisjon*, edastati hagejatele nagu ka hagejale käesolevas kohtuasjas nende kirjalikud tööd ja konkursikomisjoni koostatud hindamislehed.
- 109 Sellest järeldub, et neljas väide, millega hagi põhjendatakse, tuleb põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.
- 110 Eelnevast tuleneb, et hagi tuleb jätta osaliselt vastuvõetamatusena tõttu läbi vaatamata ja osaliselt põhjendamatusena tõttu rahuldamata.

Kohtukulud

- 111 Kodukorra artikli 87 lõike 1 alusel, ilma et see piiraks kodukorra teise osa kaheksanda peatüki teiste sätete kohaldamist, kannab kaotaja pool kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Siiski võidakse poolelt kodukorra artikli 88 kohaselt, „isegi kui asi lahendatakse tema kasuks, [...] kohtukulud tervikuna või osaliselt välja mõista, kui see on õigustatud tema käitumise tõttu, sealhulgas käitumise tõttu enne kohtumenetlust, eriti juhul, kui ta on kohtu arvates tekitanud teisele poolele kulusid põhjendamatuselt või pahatahtlikult”.

112 Käesolevas asjas tuleb märkida, et kuigi eespool esitatud põhjendustest ja järeldustest ilmneb, et kohtuvaidluse on kaotanud hageja ja et komisjon on nõudnud kohtukulude temalt väljamõistmist, nähtub nendest ka, et ehkki hageja palus mitu korda edastada talle teda puudutav teave, mis käsitleb tema kirjalikke töid b ja c, järgides konkursiteate D-jaotise punktis 4 kirjeldatud menetlust, ning sai EPSO-lt mitu kirja, mille kohaselt olid taotletud dokumendid nendele lisatud, rahuldab EPSO teabe edastamise taotluse alles 16. juunil 2010, s.o siis, kui hageja oli juba esitanud oma hagiavalduse. Nii käitudes rikkus EPSO konkursiteates kirjeldatud kohustust edastada kandidaadile, kes esitab vastava taotluse, täiendav teave tema konkursil osalemise kohta. Lisaks ja hoolimata sellest, et taotletav teave ei olnud kaebuse koostamiseks hädavajalik, ei saa välistada, et kui hageja oleks saanud selle aegsasti, oleks ta saanud oma kaebuse ja hagiavalduse paremini ette valmistada või oleks isegi otsustanud hagi mitte esitada. Võttes arvesse käesoleva juhtumi konkreetseid asjaolusid – kusjuures olgu täpsustatud, et kodukorra artiklit 88 ei kohaldata üksnes nendel juhtudel, mil haldusasutus on tekitanud hagejale kulusid põhjendamatult või pahatahtlikult –, tuleb komisjoni kohtukulud jätta tema kanda ning mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja E. Cuallado Martorelli kohtukulud.**

Rofes i Pujol

Boruta

Bradley

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 18. septembril 2012 Luxembourgis.

Kohtusekretär
W. Hakenberg

Koja esimees
M. I. Rofes I Pujol